

[Ministeren for skatter og afgifter]

hvervsdrivende med stærkt svingende indtægter til den beskatning, som personer med samme, men mere stabile indtægter er underlagt. Den rentefordel, der fremkommer som følge af, at beskatning af henlæggelsesbeløbet sker i et senere indkomstår, skal efter forslaget neutraliseres ved, at henlæggelsesbeløbet forhøjes med et procenttillæg for hvert år i henlæggelsesperioden. Procenttillægssatsen tænkes fastsat ved lov hvert år i forbindelse med reguleringstallet efter udskrivningsloven.

Gennem forhøjelse af henlæggelsesbeløbet opnås, at skattepligtige, der har samme marginalsattesats i henlæggelsesåret og i det senere anvendelsesår, hvor beløbet indtægtsføres, ikke vil have fordel af at foretage henlæggelser til konsolideringsfonde.

I forhold til lov om investeringsfonds betyder forslaget en administrativ forenkling i de situationer, hvor henlæggelsesbeløb skal beskattes. Ordningen er desuden udformet således, at der ikke er behov for de sanktionsbestemmelser, der findes i investeringsfondsloven. Virkningen af disse forenklinger vil imidlertid indtræde gradvis, da lov om investeringsfonds fortsat skal have virkning for henlæggelser, der er foretaget efter denne lov.

Forslaget skønnes at medføre et provenutab, der de første år vil udgøre ca. 25 mill. kr. og senere ca. 50 mill. kr. årligt.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg tillader mig herved for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Nedbringelse af arbejdsløsheds-kassernes fejludbetalinger m.v.).

(Lovforslag nr. L 90).

I marts 1984 nedsatte jeg et udvalg til vurdering af problemet vedrørende arbejdsløsheds-kassernes fejludbetalinger. Baggrunden for min beslutning var, at resultaterne fra arbejdsdirektørens tilsyn med de statsanerkendte arbejdsløsheds-kasser havde vist, at der sker fejludbetalinger fra arbejdsløsheds-kasserne af en uacceptabel størrelsesorden, hvilket påfører staten betydelige udgifter.

Udvalget afgav betænkning i september 1984.

Udvalget har skønnet, at fejludbetalingerne vedrørende arbejdsløshedsdagpenge og feriedagpenge i 1984 vil påføre staten en merudgift på 525 mill. kr. (600 mill. kr. for meget og 75 mill. kr. for lidt).

Fejludbetalinger af denne størrelsesorden må betragtes som uacceptable, og alle må have en klar interesse i, at disse fejludbetalinger nedbringes væsentligt. Regeringen finder det derfor vigtigt at få gennemført både administrative og lovmæssige ændringer, der vil medvirke til at nedbringe fejludbetalingerne yderligere allerede i 1985.

Udvalget har undersøgt en række forhold, der kan være medvirkende til, at der sker store fejludbetalinger. Disse undersøgelser har resulteret i en række forslag til ændringer vedrørende styring, administration, tilsyn og regelsæt.

Ved gennemgangen og vurderingen af udvalgets forslag har jeg været opmærksom på, at der ud over hensynet til at nedbringe fejludbetalingerne i visse tilfælde er modstående hensyn at tage, således at resultatet af overvejelserne, om forslagene skal søges gennemført eller ej, beror på en afvejning heraf.

Det har i overvejelserne været mit grundsyn, at fejludbetalingerne er et så væsentligt problem, at andre hensyn må vige for at opnå en reduktion af et vist omfang.

Jeg vil her gerne særligt nævne lovforslagets § 1, nr. 8, forslaget om, at kassen ikke har krav på refusion fra statskassen i tilfælde, hvor der er udbetalt dagpenge eller efterløn med urette.

Ved afvejningen af fremsættelsen af dette forslag skal man på den ene side være opmærksom på, at der her pålægges den enkelte arbejdsløsheds-kasse et stort ansvar i forhold til selve administrationen, men også (og måske især) i forhold til den enkelte kasses medlemskreds, idet det i sidste ende er medlemmerne, der skal betale, hvis kassens administration er utilstrækkelig.

På den anden side ligger der i forslaget et betydeligt øget økonomisk incitament til selvkontrol, hvilket må antages at reducere fejludbetalingerne væsentligt.

Jeg er klar over, at der (som anført i bemærkningerne) er en risiko for, at forslaget medfører flere klagesager, men det er regeringens opfattelse, at forslaget er så væsent-

[Arbejdsministeren]

ligt for at nå en reduktion af fejludbetalingerne, at dette hensyn må vige.

Til sidst kan jeg nævne, at udvalget i sin betænkning også har peget på nogle mere generelle og overordnede principper, bl.a. vedrørende styring. Udvalget har således peget på behovet for en væsentlig styrkelse af de statslige myndigheders overordnede ledelse og styring, som skal gennemføres bl.a. ved at opstille generelle krav til kasserne og ved at give henstillinger, påtaler og pålæg over for den enkelte kasse, der effektivt følges op af sanktioner.

Administrativt udøves tilsynet på to måder: ved stikprøvevis enkeltsagskontrol og ved sikring af procedurer og forretningsgange.

Jeg har på baggrund af udvalgets bemærkninger allerede anmodet arbejdsdirektoratet om en administrativ iværksættelse af en del forslag for især at søge at styrke den generelle og overordnede styring, f.eks. ved en øget sikring af procedurer og forretningsgange. Det er min opfattelse, at dette vil medvirke til at skabe en mere aktiv og effektiv styring af systemet.

For effektivt at kunne følge pålæg m.v. op af sanktioner foreslås i lovforslagets § 1, nr. 2, en »mellemsanktion«, der består i tilbageholdelse af refusion af forskud, der tænkes anvendt, hvor en kasses forhold ikke er af en sådan art, at reglerne om fratagelse af statsanerkendelse eller refusionsbortfald kan bringes i anvendelse.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg på regeringens vegne anbefale forslaget til tingets velvillige behandling.

Rahbæk Møller (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om fremme af nye industrielle komplekser.

(Beslutningsforslag nr. B 46).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget, og anbefaler det til tingets velvillige behandling.

Maisted (FD):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af civilbefolkningen i en eventuel katastrofe- eller krigssituation.

(Beslutningsforslag nr. B 47).

Jeg skal i øvrigt henviser til beslutningsforslagets tekst og de ledsagende bemærkninger.

Skriftlig redegørelse:

Redegørelse af 28/11 84 om politiet.

(Redegørelse nr. R 4).

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

1. Indledning

Den 4. juni og den 6. juni 1984 modtog jeg enslydende skriftlige henvendelser fra medlem af folketinget Ole Espersen og medlem af folketinget Leif Hermann med anmodning om at give folketinget en redegørelse om politiet.

I henvendelserne blev der givet udtryk for, at det vil være hensigtsmæssigt, at folketinget i forbindelse med en redegørelse kan gives en almindelig orientering vedrørende politiets forhold (organisation, udvikling og uddannelse). Endvidere har man – på baggrund af erfaringerne med nogle konkrete sager – fundet det ønskeligt, at jeg over for folketinget giver en mere generel redegørelse for de forskellige aspekter, der gør sig gældende i forbindelse med de såkaldte masseanholdelser.

I de senere år har der i befolkningen vist sig en stigende interesse for politiets forhold. Jeg har bl.a. i forbindelse med møder rundt omkring i landet fået et indtryk af denne interesse, og jeg finder det overordentlig glædeligt, at der er sket denne udvikling. I forbindelse med den offentlige debat om politiets forhold er der bl.a. peget på, at et velfungerende politi kan yde et vigtigt bidrag med henblik på at skabe et tryggere samfund. Regeringen har som led i kriminalitetsbekæmpelsen og i den forbindelse det forebyggende arbejde taget en lang række initiativer med det formål, at politiet på bedst mulig måde kan varetage sine opgaver inden for det samlede retsvæsen.

Jeg har på denne baggrund ønsket at give folketinget en generel redegørelse vedrørende politiets forhold.